

Flaskpost från Randivåg

Brasilien 1 maj – 31 juli 2013

Maj

Vi lämnade Camamubukten den sista april och seglade söder ut. Våra vänner stannade alla till i staden Ilheus, medan vi fortsatte. Den 2 maj stoppade vi vid ögruppen Abrolhos (en marin nationalpark) och

Ilha Santa Barbara, en av Abrolhos öarna

snorklade vid korallrevet och tittade på fiskar. Det var som ett akvarium! Mellan juli och november kommer valar hit för att föda sina ungar, men nu var det tomt på val. På land fanns fregattfåglar på en ö och sulor på en annan, men då det bara är tillåtet att gå iland på en liten ö som vi kunde se från båten, den med sulor, stannade vi ombord.

Vi fortsatte seglingen men då en kallfront närmade sig med sydliga vindar seglade vi in till Vitoria. Här kunde vi lägga till vid båtklubben, få varmvattensdusch, bada i

bassäng, tanka billig diesel, handla god mat och besöka Latinamerikas största chokladfabrik ”Garoto”. Vi fick sällskap av båtarna Lynn Rival och Tao, medan Mischief och Libertad hade vänt norrut. Vi blev kvar i Vitoria en vecka innan vädret hade stabiliserats och den 12 maj var vi på väg igen. Den 14 maj ankrade vi i viken Enseada das Palmas på ön Ilha Grande ca 70 nm väster om Rio de Janeiro.

Dagen därpå tuffade vi för motor in till Angra dos Reis. Vi gick till myndigheterna och fick vårt uppehållstillstånd förlängt tre månader. Vi handlade mat och gav oss ut i den skärgård som ibland kallas **Bahia da Ilha Grande** och ibland **skärgården utanför Angra dos Reis**. Viken är ca 80 sjömil lång, och ca 20 sjömil bred och enligt uppgift finns här

Garoto, Sven-Gösta med Rachel och Paul från Lynn Rival

365 öar och ännu fler vikar att ankra i. Området är skyddat från vindar och dyning och öarna och ankringsvikarna är alla lite olika. Här finns många ställen att stanna till vid, många öar att promenera på och många vikar att dyka i för att titta på stora sjöstjärnor, fiskar, sköldpaddor och mot slutet av vintern även pingviner.

Ankring vid Ilha do Cedro

Juni – Juli

Vintern räknas från juni till augusti och vi tillbringade större delen av vintern i Bahia de Ilha Grande. Temperaturen varierade en del, fina dagar var det kring 25 grader på dagen och 18 på natten, när kallfronterna kom gick temperaturen ner och kunde ligga kring 15 på dagen och 10 på natten. Då regnade det eller så var det dis och dimma. Vattentemperaturen var omkring 25 grader i maj och runt 20 grader i slutet av juli.

Vi besökte ett 30-tal vikar, besökte städer och byar och vandrade på öarna. Ibland gick

vandringen upp till toppen på ön (t ex Papagayo på Ilha Grande) ibland enbart runt viken (t ex vid Mamangua). Vi handlade mat i Frade, Angra dos Reis och Paraty. Vi var på musikfestival och bokmässa i Paraty, vinterfestival i Abrao, vi fick brasilianska vänner vid Ilha da Cotia (där viken var full av motor-

och segelbåtar på helgerna). Vi kunde tanka diesel i Angra dos Reis och vatten hämtade vi på öarna där det fanns vattenledningar neddragna till stränderna. Vattnet forslades i dunkar till båten. Vi samlade också regnvatten som rann direkt ner i tankarna.

Det var inte så många utländska båtar i området, men vi träffade två svenska båtar som vi umgicks mycket med, *Bold Venture* som vi seglat tillsammans med över Atlanten, med Janne och Carolyn och *Runaway* med Stefan och Birgitta.

Alla vikar var fantastiska. Inget ställe kändes obekvämt eller osäkert. Men några ställen var mer speciella än andra, här nämner vi några som vi besökte flera gånger:

Paraty: Detta är en s.k. kolonialstad med vitkalkade kyrkor, kullerstengator, olikfärgade hus med terrakottatak och med höga berg och regnskog som bakgrund. Staden byggdes upp av portugiserna på 1500-talet, blev viktig hamnstad

på 1600-talet då man skeppade ut guld härifrån och tog emot slavar. Med minskat guld och avskaffandet av slaveriet avtog staden i betydelse i början av 1700-talet och ”glömdes bort” till mitten på 1900-talet då stadskärnan utnämndes till världsarv 1958. Sen dess har husen renoverats pietetsfullt och allt ser ut som för länge sedan. Hit kommer många turister. Vi återkom flera gånger till Paraty, det var fantastiskt att

Den fina staden Paraty

vandra mellan husen och föreställa sig livet för länge sedan. Här ordnas många kulturevenemang och vi var på jazzfestival och bokmässa. Vi stannade dock sällan mer än två dagar, på den tiden blev vi rejält trötta på att vandra på kullerstengatorna, stenarna var stora och man var tvungen att titta var man satte fötterna! Höglackade skor gick inte att använda, det fanns skobutiker i början av staden för dem som inte förstått vilka skor de skulle ta med sig! Men efter några dagar hade vi glömt kullerstenarna och längtade tillbaka igen! I Paraty finns också en ”modern stad” som var lite mindre turistisk med matbutiker och butiker med allt annat man kan tänka sig behöva.

Ankringen vid Frade

Frade: En helt vanlig by med alla sorters butiker, restauranger och barer man kan tänka sig, allt till ”vanliga” priser. Här finns också en marina där man kan lämna båten vid boj och den blir omhändertagen av marinans chef Hector. Bra, skyddad ankringsvik.

Ilha Cotia: En säker ankringsvik vid en grön och lummig ö. Populär ankringsplats på helgerna under vintern, men oftast öde under veckorna. Här låg vi och jobbade på båten, slipade och lackade teak, rengjorde utsidan och botten på båten.

Underhåll vid Ilha Cotia

Abrao: Detta är staden på ön Ilha Grande och viken är skyddad för sydliga vindar, men dyningen går in i viken så det kan bli lite ”rulligt”. Ilha Grande är den största ön det är en hög ö, den är mycket grön och här finns många vikar.

På toppen av Papagayo, Stefan och Janne tittar ner på båtarna.

staden och omgivningarna. Bland annat var vi till den största basilikan i världen i Aparecida och till ”alp-byn” Campos do Jordao. Det var verkligen roligt att träffa Jerker och Maria som kunde berätta lite mer ingående om landet och människorna. Vi fortsatte sen med buss till Rio de Janeiro där vi tillbringade en vecka med att titta på alla de sevärdheter: Kristusstatyn, Sockertoppen, stränderna Copacabana och Ipanema och mycket mer. När vi gjorde denna resa gick en demonstrationsväg genom Brasilien. Man protesterade mot höjda priser på kollektivresor, att staten la för mycket pengar på VM och OS som kommer till Brasilien 2014 och 2016 och mycket annat. I Taubaté såg vi demonstrationerna på TV, i Rio fick vi se dem på

Stranden Cobacabana med Rio de Janeiro i bakgrunden

Staden Abrao är turistisk, men på ett mysigt sätt. Många restauranger, barer och hotell. Hit kommer många ungdomar på vintern, ön finns med på en lista över platser man MÅSTE besöka om man som ung flyger jorden runt. Här gjorde vi flera utflykter in i atlantregnskogen, bland annat upp på högsta berget ”Papagayo”. En vandring på 6 km nästan lodrätt upp ca 1000 m!

Veckan innan midsommar lämnade vi Randivåg i Hectors vård i marinan i Frade och tog bussen till Taubaté. Här hälsade vi på Jerker, en arbetskamrat till Lisa, som bor här med sin fru Maria do Carmo. Vi fick några härliga dagar tillsammans med dem där de visade oss

Alp- byn Campos do Jordao

nära håll. Vi satt vid en restaurang i centrum på kvällen den första dagen de demonstrerade där och får helt plötsligt se väldiga folkmassor vimla förbi och personer med filmkamera rusande efter. Helikoptrarna filmade ovanifrån och vi försökte diskret ta oss till närmaste öppna tunnelbanenedgång. Det gick bra och resten av demonstrationerna såg vi på TV på hotellet.

I slutet av juli började vi göra oss iordning för att segla vidare söder ut. Vi handlade mat i Angra dos Reis och klarerade ut från området Rio de Janeiro. Vi kramade om våra svenska seglingsvänner lite extra (de skulle segla norr ut) och den 31 juli lämnade vi Bahia do Ilha Grande och satte kurs mot syd väst.

Lisa och Sven-Gösta